

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119011877
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119011877.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.05.2020 v Prešove, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie I. Q. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/15/2019 zo dňa 25.02.2020.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/15/2019 zo dňa 25.02.2020 bol obžalovaný I. Q. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 22.07.2019 v čase približne medzi 20.45 hod. až 21.00 hod v meste Prešov na ceste č. 1/18 ul. Vranovská, v smere od obce Kapušany viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Golf, ev. č.: Y-XXXER, kde počas odbočovania vľavo na vedľajšiu cestu - ulicu Šebastovskú spôsobil dopravnú nehodu, po komunikácii s Y. S. a R. S. z miesta odišiel do obce Kapušany, kde bol kontrolovaný policajtom, pričom bolo zistené, že I. Q. viedol motorové vozidlo aj napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, spis. zn. 0T/211/2015 zo dňa 05.06.2015 uložený trest zákaz činnosti vedenia všetkých druhov motorových vozidiel na doživotie, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.2015 a vykonanými opakovanými dychovými skúškami a následným znaleckým skúmaním bolo spätným prepočtom zistené, že obvinený v čase vedenia motorového vozidla a spôsobenia dopravnej nehody mal v krvi koncentráciu 2,19 až 2,41 g/kg etanolu a nachádzal sa v ťažkom stupni opitosti, a bol mu za to podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) a m) Tr. zákona a neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, pričom na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol vyhlásený v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora, odvolanie podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení. V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný poukázal na to, že jeho výpoveď nebola účelová, a čo sa týka množstva vypitého alkoholu, opravil sa len jedenkrát, pričom jeho telesná hmotnosť v čase lekárskej prehliadky v ambulancii ÚVV a ÚVTOS bola 103 kg, a nie 108 kg, z ktorej vychádzal znalec pri svojich výpočtoch, a preto jeho závery považuje za nesprávne. Za závažné pochybenie súdu v prípravnom konaní považuje skutočnosť, že svedok E. Q., obsluhujúci v pohostinstve Duo v Kapušanoch, bol vypočutý po siedmich mesiacoch od skutku, teda v čase, keď už si na obžalovaným požité množstvo alkoholu nespomínal. Obžalovaný mal za to, že v konaní nebolo preukázané, že svedkovia boli na predstavení v kine až do jeho konca, a že je nepravdepodobné, aby si títo svedkovia spomenuli v neskorších výpovediach, že mal vypité, ale v prvotných výpovediach to nespomínali. Časové rozdiely týkajúce sa okamihu nehody,

ktoré boli uvádzané svedkami v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, si navzájom protirečia, čo spochybňuje ich výpovede v ostatných častiach. Svedok S. nebol po nehode vyšetrený na prítomnosť omamných a psychotropných látok v tele v čase nehody. Vzhľadom k tomu, že sa mal svedok S. pohybovať so svojim motorovým vozidlom rýchlosťou cca 50 km/h a mal zaregistrovať auto obžalovaného 40-50 m pred miestom nehody, tento mal možnosť nehode zabrániť, a keďže jej nezabránil, dostatočne sa nevenoval vedeniu vozidla, a preto je možné predpokladať, že bol pod vplyvom omamných a psychotropných látok. Uvedené malo nielen vplyv na jeho reakčné schopnosti, ale i na jeho výpoveď pred políciou. Od prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody 22.07.2019 viedol plnohodnotný osobný, rodinný život a spolu s partnerkou sa starali o jej 80-ročných imobilných rodičov, na ktorých starostlivosť je teraz sama. Svoje konanie veľmi ľutuje a chce ďalej žiť už len riadny život. Navrhol uloženie trestu odňatia slobody v spodnej alebo strednej hranici trestnej sadzby, prípade trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom. Obhajca v písomnom odôvodnení odvolania zdôraznil, že obžalovaný nikdy nepoprel spáchanie skutku marenia výkonu úradného rozhodnutia, k tomuto sa priznal a oľutoval ho, avšak tvrdí, že alkoholické nápoje požíval až po dopravnej nehode. Poukázal na rozpory vo výpovediach svedka S. R.. a na výpoveď svedka S. T.. a svedkyne S., ktorí nevypovedali, že by obžalovaný javil známky požitia alkoholu. Obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých alebo rodinných pomerov, keďže žije v spoločnej domácnosti s družkou, ktorá trpí nevyliciteľnou chorobou skleróza multiplex a sama má povinnosť opatrovať svojich rodičov a je závislá do značnej miery aj na príjmoch obžalovaného. Zároveň obhajca poukázal na tú skutočnosť, že tým, že obžalovaný po výkone trestu odňatia slobody k 02.06.2016 viedol riadny život, je potrebné uvedené brať v zreteľ pri vyhodnocovaní tejto skutočnosti ako poľahčujúcej skutočnosti, že viedol riadny život. Obhajoba mala za to, že výška trestu je neprímerane tvrdá vo vzťahu k okolnostiam prípadu, k správaniu obžalovaného a k jeho osobnej a rodinnej situácii.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaného, ako osobou na to oprávnenou, krajský súd, nezistiac dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzali výkonom napadnutého rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Po preskúmaní procesného postupu, ktorý predchádzal vyhláseniu napadnutého rozsudku, odvolací súd konštatuje, že konajúci súd dodržal pravidlá stanovené v Trestnom poriadku pri vykonávaní dôkazov, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, ako aj k vykonávaným dôkazom, navrhopovať vykonanie dôkazov, o ktorých súd rozhodol, a tiež mal možnosť predniesť argumenty svedčiace o jeho nevine v rámci záverečnej reči a posledného slova. Z tohto postupu konajúceho súdu je zrejmé, že právo na obhajobu obžalovaného dodržané bolo.

Dôkazy, o ktoré opieral konajúci súd svoje skutkové zistenia, mohli tvoriť podklad pre rozhodnutie súdu, keďže sú procesne spôsobilé. Ustálený skutkový stav uvedený vo výroku o vine napadnutého rozsudku je založený na skutočnostiach plynúcich z výsledkov vykonaného dokazovania, ktorého obsah a rozsah je rozvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku. S ním sa odvolací súd stotožnil v celom rozsahu, ako aj s hodnotením dokazovania a z nich plynúcich úvah o preukázaní jednotlivých skutočností, a považuje ho za správny. Preto iba v stručnosti odvolací súd poukazuje na výpovede svedkov Y.. S. R., D.. Q. D. Y.. N. R., ktorí vypovedali k okolnostiam dopravnej nehody a komunikácie s obžalovaným. Všetci traja svedkovia totiž videli, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, keď vychádzal z vozidla, keďže stratil rovnováhu, zatackal sa, a rovnako tak uvedené vnímali i z jeho komunikácie s nimi. Obžalovaným namietaná okolnosť, že svedok Y.. S. T.. a svedkyňa R.. S. nevnímali, že by bol pod vplyvom alkoholu, tvrdenia vyššie menovaných svedkov nespochybňujú, pretože svedkyňa R.. S. bola v priamom kontakte s obžalovaným okolo 5 minút a svedok Y.. S. T.. len formou telefonického kontaktu, a tak obaja mali oproti svedkom Y.. S., R., D.. Q.N. D. Y.. N. výrazne obmedzenú možnosť pozorovania správania obžalovaného v čase po nehode, keďže títo boli v prítomnosti obžalovaného minimálne 40 minút po nehode.

Obžalovaný počas trestného konania v podstate v každej svojej výpovedi uvádzal iné množstvá požitého alkoholu po dopravnej nehode. V prvotnej výpovedi dňa 23.07.2019 uvádzal, že v krčme vypil 2,5 dl tvrdého alkoholu a tri pívá 12 stupňové a na hlavnom pojednávaní uvádzal 3 dl tvrdého a tri pívá, pričom k tomuto rozporu uviedol, že vtedy nevedel a ani teraz nevie, či ulievajú po 0,04 l alebo 0,05 l. Uvedené

vysvetlenie je nedôveryhodné a nelogické, ak v inej časti výpovede na hlavnom pojednávaní uviedol, že vypil trikrát po 1 dl tvrdého alkoholu, a teda je nepodstatné, či v krčme nalievajú do 0,04 l, alebo do 0,05 l pohárov. V kontexte jeho výpovede z 25.07.2019, kedy vypovedal, že po odparkovaní auta si dal spolu tri pívá a približne 2 dl tvrdého, a jeho výpovede z 28.08.2019, v ktorej uviedol, že vypil dve alebo tri vodky o objeme 0,04 l alebo 0,05 l a k tomu dve alebo tri čapované pívá, mal aj krajský súd za to, že výpoveď obžalovaného možno hodnotiť ako nedôveryhodnú a účelovú v snahe uviesť také množstvo požitého alkoholu, aby zodpovedalo jeho obrane o požití alkoholu po dopravnej nehode.

Z výsluchu znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, R.. R. Q. vyplynulo, že je medicínsky nemožné, aby za stavu, že obžalovaný pred dopravnou nehodou nepil a pil by len po dopravnej nehode tak, ako vypovedal, mali namerané hodnoty počas meraní o 23.02 a 23.24 hod. klesajúcu hodnotu, keďže by sa v čase meraní nachádzal vo vstrebávacej fáze a nie odbúravacej. Nakoniec znalec v podstate uzavrel, že aj výsledok dychovej skúšky v nasledujúci deň o 7.56 hod. s hodnotami 0,22 mg/l zodpovedá záveru, že obžalovaný s váhou 105 kg nemohol vypiť po dopravnej nehode v rozpätí 20 minút 2,5 dl alkoholu a tri pívá a následne jedno pivo doma, ak hodnota meraní množstva alkoholu v dychu bola 22.07.2019 o 23.02 hod. 0,93 mg/l a o 23.24 hod. 0,9 mg/l. Spätným prepočtom za predpokladu, že obžalovaný po dopravnej nehode nepil, znalec vypočítal, že v čase nehody o 20.45 hod. mohol mať v krvi koncentráciu alkoholu 2,22 až 2,41 g/kg etanolu a v čase dopravnej nehody o 21.00 hod. mohol mať v krvi koncentráciu 2,19-2,36 g/kg etanolu, čo zodpovedá ťažkému stupňu opitosti. Pri takýchto skutkových zisteniach možno vyhodnotiť výpoveď obžalovaného o pití alkoholu po dopravnej nehode ako nepravdivú.

Správne zistenému skutkovému stavu zodpovedá potom aj právna kvalifikácia. Súd prvého stupňa konanie obžalovaného posúdil ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, teda obžalovaný v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky, vykonával inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, a maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Následne odvolací súd pristúpil k preskúmaniu výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený vo výmere dvoch rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa správne postupoval, keď ukladal obžalovanému trest vo vzťahu k prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona v zmysle zásad upravených v § 41 ods. 1 Tr. zákona, ktoré upravujú postup pri ukladaní trestu páchatelovi, ktorého súd odsudzuje za dva alebo viac trestných činov. Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, súd ukladá úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Tomuto záveru okresného súdu zodpovedá zistenie, že podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, je možné páchatelovi uložiť trest odňatia slobody až na dva roky, pričom za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na jeden rok.

Konajúci súd žiadnu poľahčujúcu okolnosť nezistil, avšak priznal obžalovanému dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Tr. zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, a že bol už za trestný čin odsúdený. Zistenia o trestnej minulosti obžalovaného plynú z odpisu registra trestov, v ktorom sú evidované odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/211/2015 z 05.06.2015 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 0T/142/2014 z 28.08.2014 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/171/2009 z 30.09.2009 pre dva prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, či odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/110/2008 z 23.07.2008 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona. Keďže uvedené odsúdenia konajúci súd podrobne rozviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd iba v stručnosti na ne poukazuje z pohľadu splnenia podmienok pre priznanie priťažujúcej okolnosti za špeciálnu recidívu. Na základe uvedených zistení súd prvého

stupňa správne postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o 1/3 a vychádzal pri ukladaní trestu z trestnej sadzby osem mesiacov až dva roky.

Vo vzťahu k návrhu obhajcu na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. h) Tr. zákona, že obžalovaný skutok spáchal pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, keďže žije v spoločnej domácnosti s družkou, ktorá trpí nevyliciteľnou chorobou skleróza multiplex a sama má povinnosť opatrovať svojich rodičov a je závislá do značnej miery aj na príjmoch obžalovaného, krajský súd uvádza, že v konaní nebolo ničím preukázané, aby tieto pomery zapríčinili, že obžalovaný sa skutku dopustil. Inými slovami, v konaní nebola preukázaná akákoľvek príčinná súvislosť medzi rodinnými pomermi obžalovaného a ním spáchanými trestnými činmi. Pokiaľ obhajca poukázal na skutočnosť, že obžalovaný po výkone trestu odňatia slobody k 02.06.2016 viedol riadny život, a že je potrebné uvedené vnímať ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, ani uvedené nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Z odpisu registra trestov plynúce zistenia o trestnej minulosti obžalovaného, ktorý bol päťkrát súdne trestaný pre úmyselné trestné činy, zo svojej podstaty vylučuje možnosť dospieť k záveru, že páchatel pred spáchaním činu viedol riadny život.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery konajúci súd prihliadal na to, že obžalovaný bol v minulosti už uznaný vinným zo spáchania piatich prečinov marenia výkonu úradného rozhodnutia, pričom v jednom prípade má takéto odsúdenie zahladené, a z troch prečinov ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, pričom ani doposiaľ vykonané tresty odňatia slobody nepodmienečne a hrozba týmito trestami nemali za následok nápravu páchatela. Okresný súd mal za to, že v takomto prípade musí byť zvýraznený účel trestu, ktorého úlohou je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred obžalovaným, aby mu bolo zabránené v páchaní trestnej činnosti, pri ktorej môže ohroziť život a zdravie ľudí, nakoľko jazda pod vplyvom alkoholu nepochybne takéto predpoklady vytvára. Okrem konštatovaných odsúdení pre prečiny ohrozenia vplyvom návykovej látky poukázal súd prvého stupňa na skutočnosť, že v daných prípadoch namerané hodnoty alkoholu v dychu páchatela takisto predstavovali ťažký stupeň opitosti, a pri dvoch zákazoch činnosti uložených správnym orgánom bol takisto prítomný alkohol so spôsobením dopravnej nehody. Z uvedených dôvodov súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dva roky.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Určenie druhu trestu odňatia slobody za spáchanie prečinu, ktorého závažnosť je nižšia, zodpovedá hodnoteniu osoby obžalovaného a možnostiam jeho nápravy. Ako je to už vyššie konštatované, obžalovaný bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, a to iba pre druhovo totožnú trestnú činnosť - pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, a pre prečin ohrozenia vplyvom návykovej látky. Rovnako bolo súdom prvého stupňa správne zistené, že obžalovaný bol osemkrát priestupkovo riešený na úseku dopravy, pričom v troch prípadoch mu bol správnym orgánom uložený trest zákazu činnosti, z toho v dvoch prípadoch pre skutky spojené s jazdou pod vplyvom alkoholu so spôsobením dopravnej nehody. Uvedené plynú z evidenčnej karty vodiča. Skutku sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že už naňho bolo pôsobené dvakrát výkonom trestu odňatia slobody, pričom ani hrozba ďalšieho odsúdenia a uloženia trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom, ho od protiprávneho konania neodradila. Krajský súd poukazuje i na to, že obžalovaný opätovne spáchal trestné činy rovnakej povahy, a to tri roky po tom, čo bol prepustený z posledného výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/211/2015 z 05.06.2015 v trvaní jedného roka nepodmienečne, a ktorým mu bol uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na doživotie. Z uvedeného možno teda usúdiť, že ani výkony nepodmienečne uložených trestov odňatia slobody neboli doposiaľ účinné pri náprave obžalovaného. Za daného zistenia uloženie podmienečného trestu odňatia slobody, ako to navrhoval obžalovaný, by potom nespĺňalo zákonom vymedzený účel trestu, takýto trest by bol neprimerane mierny a práve preto zákonu zodpovedá opätovne uložený trest odňatia slobody spojený s jeho okamžitým výkonom, ktorý, ako najprísnejší v hierarchii trestov, môže účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona zabezpečiť. Berúc do úvahy najmä opakovanú recidívu

obžalovaného vo vzťahu k páchaníu prečinov marenia výkonu úradného rozhodnutia a ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, mal krajský súd za to, že uloženie trestu na hornej hranici trestnej sadzby vo výmere dvoch rokov je na dosiahnutie účelu trestu nevyhnutný.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri určení spôsobu výkonu trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, čo zodpovedá vyššie citovanému ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, a preto ho zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.